

ζονται ὡς ἐξῆς: 1938=100, 1950—
54=812.

Εἶναι προφανές ὅτι μία δαπανηρά, ὡς ἡ σταφιδική, καλλιέργεια, με σπρεμματικήν ἀπόδοσιν περίξ τῶν 178 χιλίων ἢ 139 ὁκάδων καθίσταται ἀσύμφορος, δεδομένου ὅτι οὔτε τὰ ἐξοδα τῆς καλλιεργείας ἀκόμη καλύπτονται. Εἶναι, ὅθεν, ἀδήριτος ἡ ἀνάγκη ὅπως διὰ παντός τρόπου ἀνυψωθοῦν αἱ στρεμματικαὶ ἀποδόσεις, ἐν συνδυασμῷ δὲ καὶ μετὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος ἀποκτίσῃ ἡ Κορινθιακὴ συναγωνιστικὴν ἱκανότητα εἰς τὴν Διεθνή ἀγοράν.

Καθ' ἡμᾶς, ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ ζωτικοῦ τούτου θέματος δεόν νὰ συνδυασθῇ μετὰ τὴν ἀνάνεωσιν τῶν σταφιδαμπέλων με ἀμερικανικὰ ὑποκείμενα ἀνθεκτικὰ εἰς τὴν φυλλοξήραν καὶ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐπὶ πεδινῶν γονίμων καὶ κατὰλλήλων δι' ἄλλας καλλιεργείας, ἐκτάσεων, ὑφισταμένων τοιοῦτων εἰς ἐδάφη ἐλαφροτέρας συστάσεως, ὡς εἶναι οἱ λόφοι καὶ αἱ «πλαγιές» ἐν γένει. Βεβαίως, μία τοιαύτη χωρονομικὴ ἀνακατάταξις χρήζει καὶ προγραμματισμοῦ καὶ χρόνου μακροῦ. Διὰ τοῦτο ὅμως εἶναι ἐπείγουσα ἀπὸ τοῦδε ἡ ἐπιδιώξις τῆς ἐνάρξεως τῆς πραγματοποιήσεώς τῆς.

Ἡ μελέτη τῆς ὁργανώσεως τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς χωρονομικῆς ἀνακατατάξεως τῆς καλλιεργείας τῶν σταφιδαμπέλων, δεόν νὰ μὴν ἔχῃ ὡς ἀντικείμενον τὴν μείωσιν τοῦ κόστους παραγωγῆς, τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδόσεων καὶ βελτίωσιν τῆς ποιότητος καὶ μόνον, ἀλλὰ νὰ σκοποῦ καὶ εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ ὕψους τῆς παραγωγῆς εἰς ἐπίπεδον δυνάμενον εὐχερῶς νὰ διατίθεται, ἐντὸς τῶν πλαισίων πάντοτε, τῶν δυνατοτήτων τῆς Διεθνούς κατανάλσεως καὶ παραγωγῆς.

Ἐτερον ζωτικὸν θέμα διὰ τὴν σταφιδοπαραγωγὴν, στενῶς συνδεδεμένον μετὰ τὴν ἀποδοτικὴν ἐκδασιν τῆς καλλιεργείας, εἶναι τὸ τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῶν σταφιδοπαραγωγῶν διὰ τῶν κατὰ

περίπτωσιν κρινομένων ὡς τῶν καταληλωτέρων ὕλικῶν καὶ μέσων διὰ τὴν προστασίαν τῆς σταφίδος ἀπὸ τῶν βροχῶν καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν μεθόδων καὶ τρόπων ἀποξηράνσεως αὐτῆς. Δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὰ μέσα αὐτὰ βαρύνουν, παντός ἐτέρου, ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τῆς ποιότητος τοῦ προϊόντος.

Ἀτυχῶς, συνεπεία τῶν παρτεταμένων τελευταίων πολεμικῶν γεγονότων, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν δυστυχῶν ἐτῶν τῆς κατοχῆς, ὁ ὑπάρχων σχετικὸς ἐξοπλισμὸς ἀπωλέσθη, κατεστράφη ἢ ἐχρησιμοποιήθη πρὸς κάλυψιν τρεχουσῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν. Καὶ γὰρ μὲν ἐγένοντο κατὰ καιροὺς προμήθειαι ὕλικῶν προστασίας τῆς σταφίδος, αἱ ποσότητες ὅμως αὐταὶ μόνον μικρὸν μέρος τῶν ὑφισταμένων ἀναγκῶν ἐκάλυψαν. Συνεπῶς, μόνον ἐφ' ὅσον ὁλοκληρωθῇ ὁ ἐφοδιασμὸς τῶν σταφιδοπαραγωγῶν διὰ τοιοῦτων μέσων καὶ ὕλικῶν θὰ διακαιούμεθα ν' ἀξιώσωμεν, ἀκόμη καὶ νὰ ἐπιβάλωμεν, τὴν παρασκευὴν τῆς καλλιτέρας δυνατῆς ποιότητος σταφίδος διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ Νόμου προβλεπομένων μέτρων ἐλέγχου καὶ κυρώσεων, ἄλλως θὰ εἴμεθα ἐστερημέναι, ἡθικῶς, τοῦ δικαιώματος πρὸς τοῦτο, ἔτι δὲ μάλλον ὅπως ἀποδυσθῶμεν εἰς μίαν μεγάλῃς κλίμακος προπαγάνδαν καὶ διαφώτισιν περὶ τὴν παραγωγικὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος τῆς σταφίδος, καθ' ὅσον θὰ προσκρούσωμεν εἰς τὴν εὐλογον ἀπάντησιν τῶν παραγωγῶν: «μάλιστα, ἀλλὰ δώστε μας τὰ μέσα».

Τὸ θέμα εἶναι τόσο προσιτὸν, ὥστε νὰ μὴ χρήζει περαιτέρω ἀναλύσεως καὶ ὑπογραμμίσεως. Ἡ ἐξεύρεσις τοῦ τρόπου τῆς ταχείας ἀντιμετωπίσεώς του ἀπομένει. Πρὸς τοῦτο, ἀφοῦ καταστρωθῇ πλήρης πρόγραμμα, κατὰ τὸ δυνατόν βραχυτέρας χρονικῆς διαρκείας, νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐξεύρεσις τῶν ἀπαραιτήτων οἰκονομικῶν μέσων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν.